

відновити той лісовий покрив, який існував у історичному минулому. Від початку військових подій багато лісів знищені.

Бойові дії проходять на територіях, які включені до переліку природоохоронного фонду України та Європи. Єдині природні комплекси, які зберігалися для наступних поколінь, задля знайомства та формування бачення, якою була територія України в історичному минулому, масово знищуються.

Наслідком загарбницької війни стало формування екоциду, який реально зафіксований 270-ма випадками. Відновлення потребуватиме десятки років. Єдиним вірним рішенням наразі має бути повна інформованість світових організацій та установ про ту ситуацію, яка з кожним днем стає катастрофічною для природних умов і природних ресурсів України. Природа не «знає» меж, їх встановлює людина. Тому питання зміни навколишнього природного середовища Європейського континенту наразі має мати світовий розголос.

Тенькова Зоя Юріївна, Щербина Андрій

*Університет Григорія Сковороди в Переяславі,
Полтавський фаховий коледж Нафти і газу Національного університету "Полтавська
політехніка імені Юрія Кондратюка"*

ПРОБЛЕМА СТАНОВЛЕННЯ КОРДОНІВ З РФ ПІСЛЯ РОЗПАДУ СРСР

Розпад Радянського Союзу в останньому десятиріччі ХХ ст. був не лише крахом комуністичної держави, а й кінцем історії Російської імперії. За всю свою історію Росія була завойовницькою державою, для котрої території були дорожче ніж десятки тисяч невинних людських життів, Радянський Союз у свою чергу був свого роду сучасною інтерпретацією Російської імперії. Розпад Радянського Союзу відбувався на тлі економічного та політичного спаду. У 1989 році вперше було офіційно проголошено про початок економічної кризи. У період 1989-1991 років набирає обертів головна проблема радянської економіки, а саме товарний дефіцит. [1]

Протягом 1990-1991 років відбувався «Парад суверенітетів», в ході якого всі союзні та частина автономних республік прийняли Декларації про власний суверенітет. Проголошення державної незалежності Україною відіграло вирішальну роль у розпаді Радянського Союзу. Українсько-російські кордони формально почали існувати між Україною та Росією з 24 серпня 1991, та почали своє існування історично ще за часів кордону між УРСР та РРФСР. Кордони почали простягатися між державами колишнього радянського союзу після підписання Біловезької угоди в Біловезькій пущі 8 грудня 1991.[2] Кордон має довжину 2295 км і простягається від Чорного моря через Керченську протоку до Азовського моря, далі —

північного узбережжя Азовського моря й до потрійного стику з Республікою Білорусь на півночі. Проблема визначення кордонів України з Росією датуються ще з 1918 року, а саме з демаркаційної лінії між Українською Державою та РРФСР. Це була нейтральна зона шириною 10–40 км, обмежена лінією розташування українських та російських сторін. Заборонялося: вступ до цієї зони й перехід через неї військових частин, патрулів, тощо. Питання про остаточне вирішення демаркаційної лінії уздовж всього українсько-російського кордону розглядалося на українсько-російських мирних договорах травень-жовтень 1918, але так і не було вирішено. Лінія кордону остаточно було ліквідовано згідно циркуляру Наркомату закордонних справ РСФРР від 3 березня 1918. В документі зазначалось що оскільки було анульовано Берестейський мирний договір то Радянська Росія більше не визнає Україну як самостійну державу.[3]

Терористична Росія у наш час присвоює усі заслуги та важливі територіальні одиниці собі. Розглянемо як приклад Крим. Передача Кримської області РРФСР до складу УРУС відбулася на підставі указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 лютого 1954. В обмін на Крим Україна віддала Росії власні території. Зокрема, стверджується, що це були «рівні за площею» території Північної Слобожанщини, Таганрожжя, або навіть Кубані і Ставропілля. Росія так сильно прагне повернути те що вважає своїм, адже усі здобутки Радянського Союзу вважають власними, про що ми можемо дізнатися зі слів Віктора Лисицького.[4]

Отже, основною проблемою розподілу територій Радянського Союзу є імперська натура російської держави, котра завжди прагнула чужих територій, називаючи їх своїми. Наслідки діяльності Росії ми бачимо кожного дня з 24 лютого 2022, адже саме тоді розпочалась повномасштабна війна. Анексії Криму, який вони називають своєю територією їм вочевидь недостатньо. Проблема поділу територій після розпаду СРСР відбулася лише через пагубну діяльність усього російського народу, котрий через території протягом усієї історії України проводив терор на наших землях.

Список використаної літератури :

1. Катерина Хінкулова, Ольга Івшина. Чому розпався Радянський Союз? П'ять причин, які досі важливі. BBC News Україна. 26.12.2021. <https://www.bbc.com/ukrainian/features-59768602>
2. Латиш Ю. В. Чому розпався СРСР? Підходи та концепції в сучасній історіографії // Література та культура Полісся. — 2016. — Вип. 83. — С. 206—217
3. Кордони державні України / Г. Г. Єфіменко, С. В. Кульчицький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3078>
4. Дмитро Баркар. «Путін має зрозуміти: йому нічого не винні». Україною освоювалися більшість родовищ у Росії – Лисицький. Радіо Свобода. 14.12.2021.

Нападовська Ганна Юріївна, Пилипенко Ігор Олегович

Херсонський державний університет

ПРОСТОРОВО-ЧАСОВИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСУ ОКУПАЦІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну територія Херсонської області опинилася під окупацією. Однією з передумов інтенсивного захоплення території є геополітичне положення області.

Херсонська область межує на півдні по Сивашу та Перекопському перешийку з Автономною Республікою Крим (окупованою з 2014 року росією). Ще в лютому-березні 2014 році окремі території (с.Чонгар, с.Стрількове) Херсонської області були під загрозою окупації під час захоплення Криму. В лютому 2014 року росіяни зайшли на територію Чонгару, облаштувавши блокпост, село стало буферною зоною між росією зі сторони Криму та Україною зі сторони Генічеська. На основі блокпосту був створений пропускний пункт Чонгар.

В роботі проаналізовані просторово-часові показники окупації та звільнення території та населення Херсонської області, визначні основні етапи та хронологічні проміжки.

24 лютого 2022 р. відбулося повномасштабне вторгнення російських військ на територію України. Вже в першій половині дня російські війська почали заходити з анексованого Криму на території громад Генічеського, Скадовського та Каховського районів. Найпершими територіальними громадами, які зазнали вторгнення були: Генічеська, Новотроїцька (Генічеського району), Мирненська, Скадовська, Каланчацька (Скадовського району), Присиваська, Чаплинська (Каховського району). До кінця дня російським загарбникам вдалося просунути в північному напрямку області та захопити: 4 громади Генічеського району, 7 територіальних громад Скадовського району, 10 територіальних громад Каховського району, 2 територіальні громади Бериславського району, 4 територіальні громади Херсонського району. 24.02.2022р. 27 з 49 територіальних громад Херсонської області були окуповані, 15186,8 км² (загальна площа 28461 км²) це 53,36 % території (рис.1) та 474840 осіб (загальна кількість населення станом на 2021 рік становила 1027913 осіб), це 46,19 % населення, які опинилися під окупацією. (рис.2).

Протягом 25-28 лютого були захоплені наступні територіальні громади: „Дар’ївська, Зеленопідська, [Верхньорогачицька](#), [Верхньорогачицька](#), Горностаївська, [Голопристанська](#), [Чорнобаївська](#). Загалом окуповано 71,72 % території та 55,76% населення.